30/08/2026

Κερκύρας Νεκτάριος: «Η μετάνοια είναι απόφαση για τη ζωή μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, μετέβη το διήμερο 28 και 29 Αυγούστου 2026 στη γενέτειρά του, τις Αφέτες Μαγνησίας, προκειμένου, κατόπιν ευλογίας του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού, κ. Ιγνατίου, να προστεί των λατρευτικών εκδηλώσεων επί τη εορτή της αποτομής της τιμίας κεφαλής του Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, στον πανηγυρίζοντα ενοριακό Ιερό Ναό.

Ο Σεβασμιώτατος έχει καθιερώσει τα τελευταία χρόνια, κατά την εορτή αυτή, να επιστρέφει στη γενέτειρά του και να συνεορτάζει με τους συγχωριανούς του τη μνήμη του Τιμίου Προδρόμου. Το εσπέρας της Παρασκευής, 28 Αυγούστου ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό, ενώ το πρωί του Σαββάτου, 29 Αυγούστου λειτούργησε στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

Κατά τις ιερές ακολουθίες πλαισιώθηκε από κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού, μεταξύ των οποίων ο Αρχιμ. Επιφάνιος Οικονόμου και ο Αρχιμ. Χριστοφόρος Καρδατζής, με τους οποίους ο Σεβασμιώτατος είχε συμπορευτεί και συνδιακονήσει κατά τα χρόνια της διακονίας του ως κληρικού στην Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Παρέστησαν ακόμη ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού, Πρωτοπρ. Γεώργιος Κουρνούτος, και ο εφημέριος, Ιερομόναχος Θεόκλητος.

Επιπλέον, το Σεβασμιώτατο συνόδευσαν από την Κέρκυρα ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Δοσίθεος Παπαμήτρος, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από το Βόλο, καθώς και ο Διάκονός του, π. Ευσέβιος Πανδής. Αξίζει να σημειωθεί ότι τόσο κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό όσο και κατά τη Θεία Λειτουργία η προσέλευση των πιστών ήταν μαζική, με πλήθος ανθρώπων να συμμετέχει στις λατρευτικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Τιμίου Προδρόμου.

Ο Σεβασμιώτατος, στο τέλος του Εσπερινού, απευθυνόμενος στους ευλαβείς πιστούς, αναφέρθηκε στο πρόσωπο του Τιμίου Προδρόμου, «το μείζονα όχι μόνον των προφητών αλλά και των ανθρώπων», τον οποίο χάρισε ο Θεός στην ανθρωπότητα και έλαβε την αποστολή από το Θεό να κηρύξει τη μετάνοια σε μία ανθρωπότητα που ζούσε στο σκοτάδι και πορευόταν στην αμαρτία και την ανομία.

Ο Τίμιος Πρόδρομος απομακρύνθηκε στην έρημο, ασκήτευσε και ανέβηκε στις όχθες του Ιορδάνη, προετοιμάζοντας τον δρόμο για τον ερχόμενο Χριστό. Ήρθε «ως ένα λυχνάρι» να μεταφέρει το φως της Θεότητος, να ανοίξει δρόμο μετανοίας και να καλέσει όλους τους ανθρώπους στον λόγο της αληθείας. Δε δίστασε μάλιστα να ελέγξει με αυτόν το λόγο ακόμη και τον Ηρώδη, λέγοντάς του, «Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μκ. 6,18). «Η αλήθεια του Θεού μπορεί να είναι ελεγκτική και μπορεί να μη συμφέρει, αλλά αυτή είναι η αλήθεια», υπογράμμισε. Ο Ηρώδης σεβόταν τον Πρόδρομο και κατανοούσε ότι όσα του έλεγε ήταν αλήθεια, αλλά δεν μπορούσε να αλλάξει τρόπο ζωής. Αυτό ήταν το δράμα της προσωπικότητος του Ηρώδη.

Στη συνέχεια, αντιπαρέβαλε την απλότητα των παλαιότερων χρόνων με τη σημερινή εποχή, ανακαλώντας βιώματα από τα δικά του παιδικά και νεανικά χρόνια στον Βόλο. Τότε, όπως ανέφερε, ο λόγος των γονέων είχε ιδιαίτερη βαρύτητα και η οικογένεια αποτελούσε ισχυρό στήριγμα, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να αναζητούν λιγότερο συχνά εξωτερική ψυχολογική υποστήριξη. «Η ζωή μας ήταν απλή και μέσα από την απλότητα της ζωής μας πορευθήκαμε, με τη χάρη του Θεού», είπε χαρακτηριστικά. Καταλήγοντας, κάλεσε τις οικογένειες να αναθρέψουν «παιδιά της ελευθερίας και της αληθείας», διότι ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο την ελευθερία και την αλήθεια στη ζωή του, ώστε «το φως του Χριστού μας να λάμψει στη ζωή μας».

Την επόμενη ημέρα, κατά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την αναφορά του στο πρόσωπο του Τιμίου Προδρόμου, τονίζοντας αρχικά ότι ο Ιωάννης υπήρξε επιλογή του ίδιου του Θεού, ο οποίος τον κατέστησε άξιο και ικανό να αναγγείλει την έλευση του Κυρίου και να ετοιμάσει την οδό Του. Στη συνέχεια επικέντρωσε την ομιλία του σε τέσσερα χαρακτηριστικά σημεία του προδρομικού κηρύγματος, τα οποία, όπως τόνισε, εξακολουθούν να απευθύνονται

και στον σημερινό άνθρωπο.

Το πρώτο σημείο αφορά την υπόδειξη του Χριστού ως του μοναδικού Σωτήρα. Ο Πρόδρομος, βλέποντας τον Κύριο, κατέδειξε στους ανθρώπους, «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ιω. 1,29). Μολονότι πλήθος ανθρώπων έτρεχε στην έρημο για να ακούσει την προφητική του φωνή, εκείνος ποτέ δεν πρόβαλλε τον εαυτό του, αλλά πάντοτε κατηύθυνε τους ανθρώπους προς τον Χριστό. Αντίθετα, σήμερα ο άνθρωπος συχνά «επαινεί τον εαυτό του, προβάλλει τον εαυτό του, προβάλλει τα ταλέντα του, προβάλλει ό,τι έχει και δεν έχει πολλές φορές», ενώ «ένας είναι ο Σωτήρας, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός».

Το δεύτερο σημείο του κηρύγματος του Προδρόμου είναι η προτροπή για μετάνοια. Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι δεν αρκεί να μιλά κανείς για τα λάθη και τις αστοχίες του, αλλά χρειάζεται να έχει την τόλμη να προχωρήσει στην αλλαγή. «Η μετάνοια, αγαπητοί μου αδελφοί, είναι απόφαση για τη ζωή μας», είπε χαρακτηριστικά. Αν δεν αποφασίσουμε να αλλάξουμε τρόπο ζωής, να μετανοήσουμε και να αγαπήσουμε τον Χριστό, δε θα κατορθώσουμε την πραγματική μετάνοια.

Ως τρίτο σημείο ανέδειξε την ταπείνωση του Τιμίου Προδρόμου, όπως αυτή αποτυπώνεται στον λόγο του, «Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι» (Ιω. 3, 30). Ο Πρόδρομος επιθυμούσε να μεγαλύνεται ο Χριστός και ο ίδιος να μικραίνει. Ο Σεβασμιώτατος αντιπαρέβαλε αυτό το φρόνημα προς την ανθρώπινη επιθυμία για προβολή και πολλές φορές να θεωρούμε «ότι εμείς πρέπει να γεμίσουμε το σύμπαν».

Το τέταρτο σημείο αφορά την προετοιμασία του ανθρώπου για την έλευση του Κυρίου, «Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου» (πρβλ. Μκ. 1,3). Ο Χριστός θα επανέλθει «κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς» και γι’ αυτό οι κρίσεις και οι δοκιμασίες της εποχής μας πρέπει να μάς βάλουν σε σκέψη για την περαιτέρω πορεία της ζωής μας, ώστε να ακούσουμε την προδρομική φωνή και να οδηγηθούμε στον δρόμο της Χάριτος του Θεού.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά, τη συγκίνηση και την ευγνωμοσύνη του που για μία ακόμη χρονιά βρέθηκε ανάμεσα στους συγχωριανούς του, τούς οποίους ευλόγησε και προς τους οποίους απηύθυνε τις εγκάρδιες πατρικές ευχές του.

Ηλίας Σακελλάρης
PHOTOGRAPHY

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, κατά το πατροπαράδοτο τοπικό έθιμο, ευλόγησε το ρύζι με το χταπόδι, το οποίο οι κάτοικοι παρασκεύαζαν από το πρωί σε μεγάλα καζάνια έξω από τον Ιερό Ναό και στη συνέχεια προσφέρθηκε στους πανηγυριστές.

Ηλίας Σακελλάριος
PHOTOGRAPHY

